

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Kamperist lajf

ali mi kamper. Zaredalo se dana u stanu, hotelu ili gostima. Mislim da je kamper sad iskreno i službeno postao moj primarni dom. U njemu imam dražu odjeću, bolje tenisice i udobniju posteljinu. U njemu spavam radije nego u hotelu ili stanu, skromno tuširanje ne čini mi se više skromno, a mala kuhinja kao da se povećala i može podnijeti moje rezanje tri vrste salata i četiri vrste sješenki, dok Igor paralelno maže humus na kruh, a Zvonči pod nogama skuplja mrvice. Uopće, boraviti u kamperu bez psa usisavača bilo bi blesavo. Čak razmišljamo i o jednom hrčku ili zamorcu, s obzirom da u Zvončijevom krevetu ima još malo mjesta.

Kakav muškarac!

Postoje neki sitni utori u koje on, svojom nespretnom njuškom, ne može počistiti. Igor je zadnjih dana dodao i nove police u ormare, popravio kvake i magnete na ladicama, sredio drvenariju, promijenio mjenjač i popravio razbijenu plastiku i žmigavce. Tako bi bar priča išla kad bi

je ispričao Zvonči, a obzirom da on i dalje ne zna tipkati...

Ma i ja ću istinu o Igorovim pomagalačima zadržati za sebe. Kakav muškarac taj moj Igor! Osvanuo je čak i novi radio, koji sluša nas, a nije neka rana verzija loše umjetne inteligencije kao zadnji. Taj je proi-

U njemu imam dražu odjeću, bolje tenisice i udobniju posteljinu. U njemu spavam radije nego u hotelu ili stanu, skromno tuširanje ne čini mi se više skromno, a mala kuhinja kao da se povećala i može podnijeti moje rezanje tri vrste salata i četiri vrste sješenki, dok Igor paralelno maže humus na kruh, a Zvonči pod nogama skuplja mrvice

zvoljno palio i gasio kameru, dizao i spuštao ekran i svirao, ili ne svirao. Ja sam se nekako na njega i navikla, ali Igor ga nije mogao smisliti. Ni inače nema previše sluha za znanstvenu fantastiku, stoga je naš robotko dobio nogu. E da, zamolili smo i obitelj osa da se iseli iz naše klime jer im je istekla starnarina, pa su se bez pogovora pre-

selili s vanjske strane, pod tendu. Stvari koje još uvijek nemamo u kamperu redom su: stol i stolice za van, sol, šećer, ulje, kava, džezva. To sve saznamo da nam fali kad dobijemo goste. Ljudi su baš čudaci. Ja im ponudim držače za karte, četiri vrste čeonih lampi, lanac za bicikl, astro foliju, pa čak i skate, ali ne, oni bi kavu... i još bi da je u nečem mogu skuhati. Ovtjedni gost je mislio da će biti pametniji od nas i svako se jutro iskrasti na kavu, ali nismo ni mi od jučer. Iz noći u noć spretno mijenjamo lokacije, a svaka od njih mora zadovoljiti samo jedan uvjet: da nema svjetlosne polucije i ja mogu gledati zvijezde. Sorry Božo, i sutra je najbliža kava na pola sata jogginga. Imaš ti to!

“Božo nek krene označavati iz Valuna, ti odi drugi smjer pa ga presretni, a ja ću biciklom u Lubenice”, uobičajeno blagim glasom nas informira Igor. Imamo još par sati dana i radije bih to završila danas, nego se sutra opet vraćala na Cres. Vjetra nema, temperatura je oko 20, more mirno, a zrak mirišljav. Ovo je rijetkost, ali trenutno ne bih ništa

radije radila nego postavljala stazu za utrku ovdje. Toplo mi je, sita sam, imam energije, priroda je divna, pluća su se otvorila i ne čujem ništa osim svojih koraka. Ovo je valjda dvadeseti put ove godine da se penjem u Lubenice, ali nikada mi nije bio ovakav gušt. Nadam se da i Božo uživa s druge strane i da je našao gdje treba ići. Nije prošlo par minuta i stiže mi poruku “Ja sam izašao na cestu kako si rekla i onda sam došao do nekud gdje je već sve označeno.”. Toliko sam mu dobro objasnila gdje ići da se putem okrenuo naopako i došao do mojih oznaka. Srećom noć je duga i već nas je skoro uhvatila, stignemo mi sve popraviti i ne podijeliti s Igorom našu zavrslamu. U Lubenicama sunce nestaje za horizontom, stavljam lampu iz ranije kolekcije i krećem u mrak. Da ne znam, da mi negdje par kilometara daleko Božo ne ide u susret, možda bi me i bilo strah, ali ovako baš uživam u noći. Noćne su šetnje stvarno poseban doživljaj, pogotovo kad si sam. Osjetila su na oprezu i sve je nekako intenzivnije, bar u mom slučaju.

Noćne šetnje

“Ne kužim zašto vam je tako dugo trebalo. Pa imali ste kilometara kao i ja, a bilo vas je dvoje”, zbunjeno iz kuhinje pita Igor dok nas dvoje svlačimo prljave tenisice i pravimo se blesavi. I bolje da je on došao prvi, bar će večera imati okusa. Njih dvojica uz vruće zdjelice kus-kusa sjedaju na rinzol, a ja prostirem šatorsko krilo par metara pored. Nebo je puno zvijezda i oči nam se brzo privikavaju na tamu. Kakva topla noć. Kao da je ljeto i mi smo klinci koji se družu na zidiću. Baš me zanima što ću na ovom mjestu sanjati.

STUDENI	PROSINAC
Lov na tartufe 3. studenog Buzet Utrka orijentacijskog trčanja i biciklizma	Istarska zimska liga u trčanju 2. prosinca Pazin 3. kolo
Istarska zimska atletska liga 4. studeni Medulin 1. kolo	Lim Bay Challenge: Sunny winter trail 15.-16. prosinca Vrsar, Kamp Portosole, Limski kanal, Kontija
Istarska zimska atletska liga 18. studeni Poreč-Parenzo, 2. kolo	